

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Dordrecht

Bestuursrecht

zaaknummer: NL21.13920

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

, eiseres
V-nummer:
(gemachtigde: mr. L.E.J. Vleesenbeek),

en

de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, verweerder,
(gemachtigde: mr. I.M. Genee).

Procesverloop

Bij besluit van 10 februari 2021 (het primaire besluit) heeft verweerder de aanvraag van eiseres voor een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) met als doel “verblijf als familie- of gezinslid” afgewezen.

Bij besluit van 6 augustus 2021 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiseres tegen het primaire besluit ongegrond verklaard.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De rechtbank heeft het beroep op 7 april 2022 op zitting in Dordrecht behandeld. Eiseres heeft zich laten vertegenwoordigen door haar gemachtigde. Tevens is ter zitting verschenen dhr. de partner van eiseres (tevens referent). Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

Inleiding

1. Eiseres, geboren op 1985, bezit de Surinaamse nationaliteit. Zij beoogt verblijf als familie- of gezinslid bij referent.

Het bestreden besluit

2. Verweerder heeft de aanvraag van eiseres afgewezen omdat niet is gebleken van een duurzame en exclusieve relatie die in voldoende mate met een huwelijk op één lijn is te stellen. Daaraan legt verweerder ten grondslag dat, voor zover moet worden aangenomen dat eiseres en referent elkaar eerder in Nederland hebben ontmoet, zij elkaar na het ontstaan van de relatie niet meer in persoon hebben gezien. Om van een duurzame en exclusieve relatie te kunnen spreken die met een huwelijk op één lijn kan worden gesteld, dienen partijen (na het ontstaan van de relatie) voldoende tijd met elkaar in persoon te hebben doorgebracht en kennis te hebben van belangrijke zaken uit elkaars leven. Een relatie kan worden onderhouden via whatsapp en videobellen, maar dan moet er wel eerst een relatie zijn. Het uitsluitend op deze manier contact houden, zonder tijd met elkaar in persoon door te brengen, kan niet met een huwelijk op één lijn worden gesteld. Dat sprake is geweest van coronarestricties, en eiseres en referent elkaar doordoor niet hebben kunnen ontmoeten, maakt volgens verweerder niet dat alsnog een duurzame en exclusieve relatie moet worden aangenomen.

Beroepsgronden

3. Eiseres kan zich niet verenigen met het bestreden besluit. Zij voert aan dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat zij en referent geen duurzame en exclusieve relatie hebben. Eiseres stelt dat zij door middel van de overgelegde producties (meer dan 500 pagina's whatsappgesprekken en een groot aantal bankoverschrijvingen van referent aan eiseres, omdat referent eiseres onderhoudt) genoegzaam heeft aangetoond dat zij sinds 24 maart 2020 een relatie heeft met referent en dat deze relatie duurzaam, affectief en exclusief is. Eiseres stelt tevens dat het in dit geval anderszins onmogelijk is om op objectieve en verifieerbare wijze aan te tonen dat er sprake is van een duurzame relatie (bijvoorbeeld door foto's), omdat de voorgenomen vakanties om elkaar te bezoeken door corona noodgedwongen zijn uitgesteld. Eiseres stelt dat het op de weg van verweerder heeft gelegen om haar en referent te horen; hierom is in bezwaar ook expliciet verzocht.

Juridisch kader

4.1. Op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder g, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking, verband houdend met het doel waarvoor hij wil verblijven.

4.2. Op grond van artikel 3.13, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb), wordt de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw, onder een beperking verband houdend met verblijf als familie- of gezinslid, verleend aan het in artikel 3.14 genoemde gezinslid van de in artikel 3.15 bedoelde hoofdpersoon, indien wordt voldaan aan alle in de artikelen 3.16 tot en met 3.22a genoemde voorwaarden.

4.3. Op grond van artikel 3.14, aanhef en onder b, van het Vb wordt, onder beperkende voorwaarden, de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, verleend aan de vreemdeling van 21 jaar of ouder, die met de hoofdpersoon een naar behoren geattesteerde duurzame en exclusieve relatie onderhoudt.

4.4. Het beleid met betrekking tot een duurzame en exclusieve relatie is neergelegd in paragraaf B7/3.1.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) en luidt als volgt:

“De IND neemt aan dat sprake is van een duurzame en exclusieve relatie als bedoeld in artikel 3.14, eerste lid, aanhef en onder b, Vb als de relatie in voldoende mate met een huwelijk op één lijn is te stellen. Als de IND onvoldoende informatie heeft om te beoordelen of sprake is van een duurzame en exclusieve relatie, dan kan de IND de aanvraag afwijzen.

Beoordeling van de beroepsgronden

5. De rechtbank is van oordeel dat het beroep gegrond is en overweegt daartoe als volgt.

5.1. De rechtbank stelt voorop dat eiseres en referent elkaar naar gesteld in oktober 2019 in Nederland hebben leren kennen. Referent heeft daarover verklaard dat zij elkaar een paar keer hebben ontmoet, dat zij bij terugkeer van eiseres naar Suriname contact zijn blijven houden en vervolgens een relatie is ontstaan. Dat eiseres en referent elkaar sindsdien niet meer in persoon hebben gezien, maakt naar het oordeel van de rechtbank onder de gegeven omstandigheden niet dat zonder meer kan worden gesteld dat van een duurzame en exclusieve relatie als hiervoor bedoeld geen sprake kan zijn, zoals verweerder meent. Zoals is toegelicht, konden zij elkaar niet meer in persoon zien vanwege de coronapandemie. Daarbij zijn een groot aantal whatsappberichten (meer dan 500 pagina's) overgelegd, waaruit volgt dat eiseres en referent (van het opstaan tot het naar bed gaan) met elkaar contact onderhouden over dagelijkse bezigheden, interesses en persoonlijke aangelegenheden. Deze whatsapp berichten geven daarbij ook blijk van een meer dan oppervlakkig contact. Daarnaast onderhouden eiseres en referent contact via videobellen. Hierdoor kunnen zij van belangrijke zaken in elkaars leven op de hoogte zijn. Daarvoor is niet (uitsluitend) vereist dat zij in persoon contact hebben, zoals verweerder meent. Verweerder had in dat kader nader onderzoek moeten doen naar de gestelde duurzame en exclusieve relatie, bijvoorbeeld middels een vraaginterview. Dit te meer daar referent gedurende een langere periode geld aan eiseres heeft overgeboekt, en dus in haar levensonderhoud heeft voorzien, en naar gesteld financieel voor haar zorgdraagt. Dit is echter niet in de besluitvorming betrokken. Het voorgaande brengt de rechtbank tot het oordeel dat het bestreden besluit niet zorgvuldig tot stand is gekomen en niet afdoende is gemotiveerd.

5.2. De rechtbank is verder van oordeel dat niet op voorhand kon worden gezegd dat er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk was over de uitkomst van bezwaar en aldus kon worden afgezien van de hoorplicht. In bezwaar heeft eiseres individuele omstandigheden en belangen betreffende haar relatie met referent aangevoerd, waaruit volgens haar volgt dat verweerder de aanvraag ten onrechte heeft afgewezen. Er zijn in dat kader honderden pagina's aan whatsapp gesprekken overgelegd alsmede diverse financiële transacties van referent aan eiseres. Omdat het gaat om zeer feitelijke en persoonlijke omstandigheden had het voor de hand gelegen dit op een hoorzitting te bespreken. Hier had dan ook duidelijk kunnen worden gemaakt welke bewijsstukken voor verweerder verder van belang zijn. Zoals ter zitting is gebleken, waren dat bijvoorbeeld bewijzen dat eiseres in 2019 daadwerkelijk in Nederland is geweest, zoals vliegtickets. Referent heeft ter zitting toegelicht dat dergelijke bewijzen zonder meer kunnen worden overgelegd. De rechtbank acht daarnaast van belang dat eiseres en referent een duidelijker en meer overtuigend beeld

zaaknummer: NL21.13920 eiseres;

4

van hun relatie hadden kunnen schetsen als zij daadwerkelijk waren gezien en gehoord, reden waarom zij ook expliciet bij verweerder hebben verzocht om te worden gehoord. Daarom slaagt ook de beroepsgrond van eiseres dat verweerder ten onrechte heeft afgezien van het horen in bezwaar.

6. Gelet op het voorgaande is het beroep gegrond en dient het bestreden besluit te worden vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2, 7:2 en 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechtbank ziet gelet op voorgaande overwegingen geen aanleiding om de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten, om zelf in de zaak te voorzien of om een bestuurlijke lus toe te passen. Verweerder zal opnieuw op het door eiseres gemaakte bezwaar moeten beslissen. De rechtbank zal verweerder daarom ook opdragen, met inachtneming van deze uitspraak, een nieuw besluit op bezwaar te nemen.

7. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, moet verweerder het griffierecht van € 181,- aan eiseres vergoeden.

8. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten. De proceskosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.518,- (1 punt voor het indienen van een beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 759,- en een wegingsfactor 1).

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op opnieuw op het bezwaar te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 181,- aan eiseres te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres tot een bedrag van € 1.518,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.M.J. Adriaansen, rechter, in aanwezigheid van mr. N.E. Moerkerken, griffier.

zaaknummer: NL21.13920 eiseres;

5

De uitspraak is uitgesproken in het openbaar en bekendgemaakt op:

21 april 2022

Mr. A.M.J. Adriaansen
Rechter
Rechtbank Rotterdam

N.E. Moerkerken
Griffier
Rechtbank Rotterdam

Documentcode: DSR20154441

Bent u het niet eens met deze uitspraak?

Als u het niet eens bent met deze uitspraak, kunt u een brief sturen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin u uitlegt waarom u het er niet mee eens bent. Dit heet een beroepschrift. U moet dit beroepschrift indienen binnen 4 weken na de dag waarop deze uitspraak is verzonden. U ziet deze datum hierboven.